

SECCIÓ DE SENDERS AE TALAIA

TRAVERSA EMOCIONATS DE SANT MIQUEL DE CUIXÀ A MONTSERRAT

Etapa 4: OGASSA - SANT JOAN DE LES ABADESSES - COLÒNIA JORDANA - PLANES DE RODONELLA - RIPOLL (Ripollès)

5 d'octubre de 2025

HORARI PREVIST

Sortida de la plaça de l'Estació de Vilanova i la Geltrú.	6 h 30 min
Ogassa. Esmorzar.	9 h
Plaça Dolça (Ogassa). Inici de l'etapa.	9 h 30 min
Estació i font de Toralles. Reagrupament.	10 h 45 min. 10 h 55 min.
Sant Joan de les Abadesses (pl. de l'Abadia). Reagrupament.	11 h 25 min. 11 h 35 min.
La Rodonella Nova. Reagrupament	13 h 05 min. 13 h 15 min.
Dinar. Restaurant Can Guetes (Ripoll).	14 h 15 min
Represa del camí.	16 h 30 min
Monestir de Ripoll. Fotografia grupal i final d'etapa.	16 h 45 min
Sortida cap a Vilanova i la Geltrú.	17 h
Vilanova i la Geltrú.	19 h

Notes.-

- ** Esmorzarem a la Fonda Can Costas d'Ogassa. Dinarem al Restaurant Can Guetes de Ripoll.
- ** Tingueu en compte que l'organització sempre **pot modificar aquesta previsió** d'horari en funció de com es vagi desenvolupant l'etapa (Condicions meteorològiques, retards o avançaments imprevistos, etc).
- ** Si us plau, sigueu puntuals, respecte els reagrupaments i **mantingueu sempre contacte visual amb els que us segueixen; si cal espereu-vos**. Intenteu seguir els horaris previstos, és a dir, no correu ni aneu massa lents! (Penseu que aneu en grup).
- ** Atenció: Per a qualsevol comunicació amb la Secció el dissabte abans de l'excursió o el mateix diumenge (mitja hora abans de la sortida) utilitzeu només el telèfon 637 262 385 (Pere Corominas).
- ** El vocal coordinador d'aquesta sortida és el Pere Corominas (637 262 385). En tot moment cal respectar les seves indicacions.

SECCIÓ DE SENDERS AE TALAIA

TRAVERSA EmociONATs DE SANT MIQUEL DE CUIXÀ A MONTSERRAT

Etapla 4: OGASSA – SANT JOAN DE LES ABADESSES – COLÒNIA JORDANA – PLANES DE RODONELLA – RIPOLL (Ripollès)

5 d'octubre de 2025

DESCRIPCIÓ DE L'ETAPA

La sortida de la Secció de Senders del mes d'octubre està vinculada a l'etapa número 4 (Ogassa-Ripoll) de la Traversa EmociONATs de 190 km, que es va iniciar a Sant Miquel de Cuixà i acabarà a Montserrat, amb l'objectiu de commemorar el 70è aniversari de l'Agrupació Excursionista Talaia i el Mil·lenari de Montserrat i també amb la voluntat de difondre els valors de l'excursionisme conjuntament amb una acció solidària destinada a la Fundació ONAT, que promou l'esport inclusiu adreçat a col·lectius socialment marginats.

Iniciem l'etapa al poble d'Ogassa seguint els indicadors de la Via Verda del Ferro i del Carbó, en al·lusió a la important tradició de la farga al Baix Ripollès i a l'extracció de carbó a les mines d'Ogassa. La Via Verda ressegueix el trajecte que feia el tren antigament. El camí, primer planer, anirà perdent alçada per esdevenir baixador fins arribar a l'antiga estació i font de Toralles. Continuarem el trajecte i poc més endavant trobarem l'antiga estació de ferrocarril de Sant Joan de les Abadesses, protegida com a Bé Cultural d'Interès Local (BCIL). Entrarem al nucli de la població travessant el Pont Vell fins arribar al monestir, un dels exemples més bonics i emblemàtics de la gran arquitectura monumental del segle XII a Catalunya.

Travessarem el nucli de Sant Joan de les Abadesses i avançarem pel costat del riu Ter seguint els senyals del GR-151, camí del Bisbe i Abat Oliva, que ens conduirà primer entre boscos i, més endavant, entre prats de pastura i alguna zona industrial fins arribar a les planes de la Rodonella, on tornarem a trobar la Via Verda, que seguirem fins a Can Guetes, on pararem a dinar.

Un cop haguem dinat, reprendrem el camí per entrar a la capital del Ripollès, travessant el riu Ter pel pont de la Font Viva, per arribar fins a la plaça del monestir de Ripoll on finalitzarà l'etapa.

Hora Quilometratge Altitud

09.30 h 0,00 km 955 m

Sortim de la plaça Dolça d'Ogassa (en referència a la mina Dolça), també dit el pla de les Vagonetes, deixant un camp de futbol a la dreta. De seguida comencem a caminar per la Via Verda del Ferro i del Carbó, planer i de terra. Poc més enllà deixem a mà dreta la via de Dalt i passem per dins d'un túnel. Avancem amb la depressió de la riera de la Malatosca a la nostra esquerra. Hi ha lleugeres baixades. Deixem la font de la Cimentera a l'esquerra (no raja) i un curiós aparell metàl·lic per tombar les vagonetes i fer caure el material extret de les mines per uns canalons fins al fons del barranc. En un encreuament, anem recte, deixant un camí a mà dreta i un altre a mà esquerra.

09.55 h 1,10 km 938 m

Restes de la Cimentera de Can Balaguer envaïdes per la vegetació. Encara s'hi veuen l'arc d'entrada i els forns, amb la xemeneia que encara s'aixeca ben dreta sobre el camí. Continuem per la Via Verda per l'obaga de Can Màxim.

10.20 h 2,20 km 917 m

Estació de Planella, punt situat en un revolt tancat del camí, amb un plafó que informa del curiós sistema dels plans inclinats. En aquest revolt, el camí comença a perdre alçada amb més intensitat. Poc més avall, el camí gira a la dreta i continua baixant.

10.45 h 3,20 km 827 m

Reagrupament

Antiga estació i font de Toralles, amb algun curiós plafó informatiu (?). Aquí finalitza la baixada. A partir d'aquí, el camí és una estona ben planer. Poc més enllà passem a tocar de la Caseta dels Caçadors i cal travessar la carretera d'Ogassa. ATENCIÓ!

11.05 h 4,80 km 802 m

Antiga estació de Sant Joan de les Abadesses, situada poc més enllà de l'alberg i d'un camp de futbol, en un espai enjardinat. Passem per sota un curiós monument i pocs metres més enllà trobem dos petits edificis auxiliars a la dreta (antic dipòsit d'aigua per a les locomotores). En aquest punt, hem de deixar la Via Verda i girar a l'esquerra per travessar un parc infantil i baixar unes escales.

Travessem la carretera de l'Estació i prenem avall el passeig de l'Estació. Baixem unes escales i travessem una carretera (pas de vianants). Continuem avall pel passeig de l'Estació.

11.15 h 5,20 km 766 m

Pont Vell de Sant Joan. El travessem, passant per sobre el riu Ter. Entrem a Sant Joan de les Abadesses pel c. de l'Abat Berenguer Arnau i continuem recte pel c. de Sant Pol, deixant a la nostra esquerra el que queda de l'església de Sant Pol. Travessem la ctra. N-260 i continuem pel c. de Pere Rovira fins a la pl. del Bisbe Torras i Bages.

11.25 h 5,60 km 774 m

Reagrupament

Monestir i abadia de Sant Joan de les Abadesses. Hi veiem els cinc absis. Els envoltam per l'esquerra i fem cap a la plaça de l'Abadia, on hi ha els accessos al monestir i l'oficina d'informació. Continuem pel pg. de la Plana, amb torres d'estiu a banda i banda, i girem a mà esquerra pel carrer del Ter, que s'acaba en un cul-de-sac.

11.45 h 6,20 km 771 m

Indicadors del GR-151. Seguim el sender, que aviat ens condueix vora el riu Ter, que tenim a la dreta, per un bosc de ribera amb alguns arbres de mida considerable. Al cap d'uns 20 minuts, travessem una reixa, s'acaba el bosc i avancem per una zona ramadera de prats i granges. Seguim un filat de la granja de la Roca. A l'altra banda de la vall, una mica alçada, la gran pairalia de la Serra del Cadell.

12.15 h 7,70 km 758 m

Sortim a una pista cimentada. La seguim a mà esquerra. Aquest camí enllaça totes les granges d'aquest vessant de riu. Aviat passem vora la granja de Mas Molí, sobre nostre, d'on ens arriben flaires de vaques i porcs. Ens acostem a la Colònia Jordana, amb una gran empresa tèxtil (Fibran) que deixem a la nostra dreta, seguint la tanca perimetral. Just abans de la depuradora de Fibran, girem a mà esquerra i passem per davant d'un curiós edifici apaïsat de vidre. El camí fa uns revolts i passa arran de Can Violí, que té un corral de gallines. Aquí el camí ja és de terra.

12.45 h 9,10 km 737 m

Trencall cap a la granja del Guillot. Deixem el camí cimentat que puja a l'esquerra i continuem pel camí planer de terra, vora camps de pastura. Aviat passem arran de la casa de turisme rural El Serradal i el panorama es dilata. Avancem vora les grans planes de la Rodonella.

13.05 h 10,20 km 734 m

Reagrupament

La Rodonella Nova. Granja important amb diversos edificis, situada davant d'unes grans planes de pastura. La pista cimentada fa un gir a mà dreta i s'aproxima al pont de la Rodonella. Pocs metres abans del pont, el camí es desvia a mà dreta de baixada i desemboca a la Via Verda que hem deixat a Sant Joan. La prenem a mà esquerra, passant per sota el pont. Compte a deixar passar els ciclistes que hi circulen! El camí és totalment planer i asfaltat. Al cap d'uns 10 minuts passem per un túnel i, poc més enllà, pel costat de diversos aparells de fusta per fer exercici. Tenim el riu Ter a la nostra dreta i el bosc de ribera és exuberant.

13.35 h 12,40 km 711 m

Caseta d'en Sadurní. Queda a la dreta del camí. En aquest punt neix un camí de terra, situat a l'esquerra i paral·lel a la Via Verda, que convé seguir per no caminar més per asfalt i per deixar pas als ciclistes. Més enllà, vora el camí trobem la font Nova, d'aigua fresca i bona. A l'altra banda del riu hi ha naus industrials. El camí de terra s'acaba i tornem a caminar per sobre l'asfalt de la Via Verda. Aviat passem vora algunes naus industrials del polígon Els Pintors. El camí comença a davallar.

14.00 h 13,90 km 698 m

Pont sota la C-26 totalment decorat amb motius naturalistes i filosòfics. Passat el pont, la Via Verda guanya alçada i se situa al costat de la carretera. Passem una rotonda i continuem vora la carretera. Aviat retrobem el riu Ter i veiem la resclosa de Can Volant, on l'aigua fa un petit salt. Passem una segona rotonda i ens decantem a mà dreta per un camí baixador cimentat de color ocre. Deixem un pont metàl·lic a la dreta i arribem a un restaurant.

14.15 h 15,00 km 683 m

Can Guetes, punt d'informació i restaurant on pararem a dinar. A les 16.30 h reprenem el camí per darrere el restaurant i el seguim pel costat del Ter. Aviat travessem el Ter pel pont de la Font Viva i continuem pel c. del Nord. Entrem al recinte del monestir de Ripoll, on veiem el conjunt dels 7 absis, el cimbori i el campanar amb la senyera al fons, i en sortim pel c. del Dr. Raguer, que prenem a mà dreta. Poc més enllà, girem a mà dreta per entrar a la pl. de l'Ajuntament i a la pl. del Monestir.

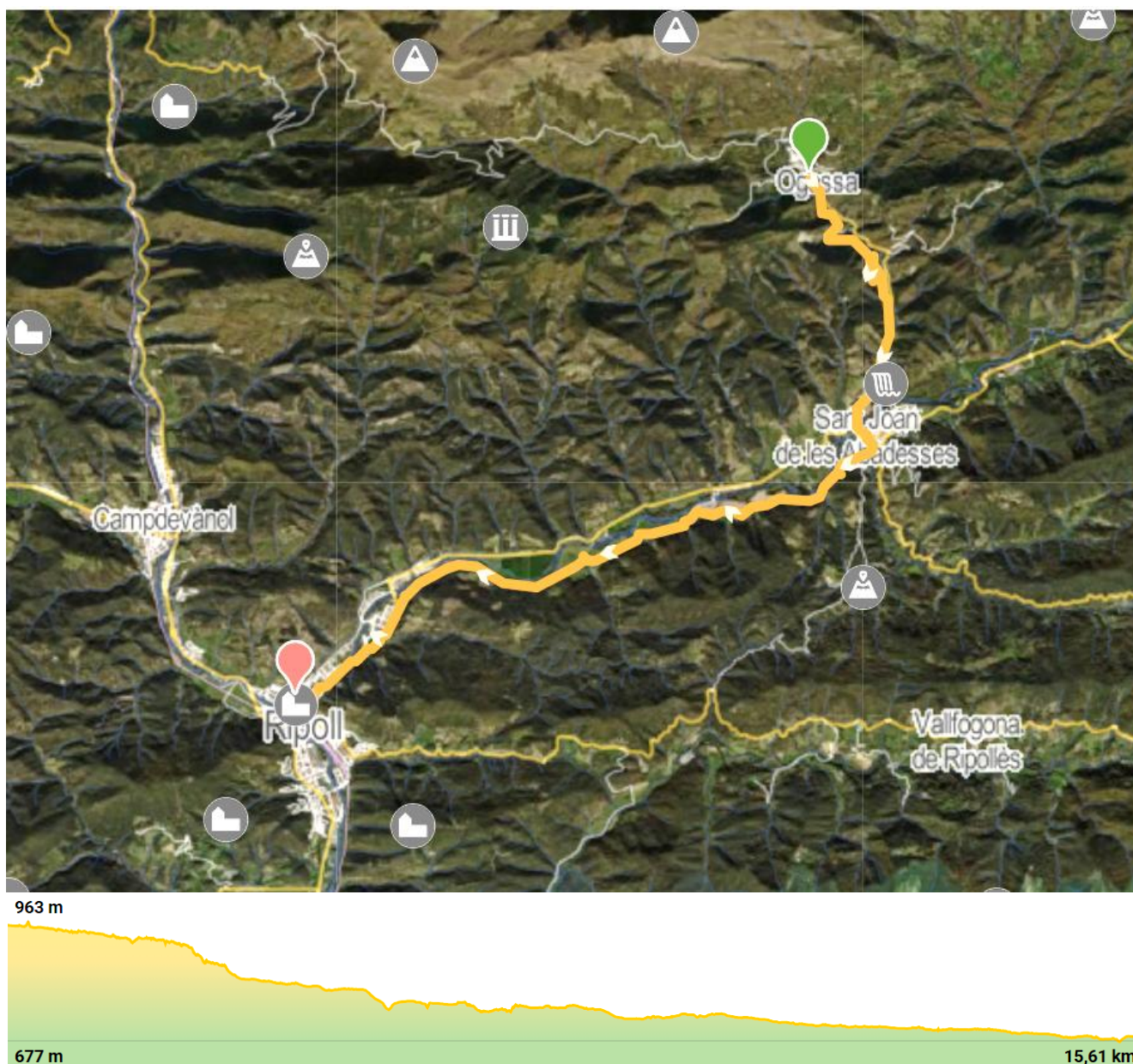
16.45 h 15,60 km 690 m

Monestir de Ripoll. Davant la façana del temple farem una fotografia de grup i donarem per finalitzada l'etapa d'avui.

Equip de preparació (20/08/2025): Gori Carvajal, Blai Poch i Joan Raventós.

DESNIVELL ACUMULAT: + 60 m / - 325 m

DISTÀNCIA TOTAL: 15,6 km

TRAC: <https://ca.wikiloc.com/rutes-senderisme/etapa-4-ogassa-ripoll-228472639>

DINAR DIUMENGE:

Restaurant Can Guetes (Ripoll)

Per què Can Guetes? Perquè lliga amb els valors de la nostra travessa EmociONATs. El CAT Can Guetes de Ripoll és un projecte social de formació i inserció gestionat per la Fundació MAP, entitat sense ànim de lucre que treballa per millorar la qualitat de vida de les persones amb discapacitat i en situació de vulnerabilitat al Ripollès. Cuina elaborada amb productes de qualitat provinents de l'horta ecològica, de productors locals ([Producte del Ripollès](#)) i de centres compromesos amb valors socials.

Ogassa (Ripollès)

El terme municipal d'Ogassa (45,22 km²) s'estén pels vessants meridionals de les serres de Conivella i Cavallera. El municipi d'Ogassa, adscrit a la província de Girona, està al bell mig de la comarca del Ripollès. Limita amb els pobles de Ribes de Freser, Pardines, Vilallonga de Ter, Camprodon, Sant Joan de les Abadesses, Ripoll i Campdevàrol. Els nuclis més importants són Surroca de Baix i el barri del Prat del Pinter. La capital és Ogassa, situada al nucli de Surroca de Baix.

El poble d'Ogassa (218 h el 2024. Font: Idescat), situat a 951 m d'altitud, és una aglomeració urbana que resulta de la incorporació de les primitives colònies mineres al nucli urbà d'Ogassa.

L'activitat fonamental a Ogassa durant la segona meitat del segle XIX i la primera meitat del segle XX fou l'explotació de les mines d'hulla o carbó de pedra conegudes pels naturals des del 1761, i que es van començar a estudiar i explotar a partir del 1840. Els anys 1890-1900 s'assolí la producció màxima, amb una mitjana de 35.000 a 45.000 tones anuals de mineral. Tot i que el subsol del territori municipal encara és ric en aquests minerals, l'explotació va anar deixant de ser rendible i el 1969 van ser definitivament clausurades.

El Cercle Recreatiu d'Ogassa organitza una bona part de les activitats que s'hi fan. La festa major del poble té lloc per Santa Bàrbara, el primer diumenge de desembre. Altres celebracions són la Festa dels Miners, el darrer diumenge de maig, que es va recuperar el 1982 i que inclou un àpat en el qual es menja el típic cassolet (mongetes, peus de porc, costella i botifarra) i la Festa de la Germandat, a l'agost. Durant les festes hi ha el costum de realitzar diversos balls (ball de la Maniera, ball de Sant Ferriol, etc.).

Sant Joan de les Abadesses (Ripollès)

El municipi de Sant Joan de les Abadesses (53,6 km²) limita al nord per una petita franja amb Camprodon, al nord-est amb Sant Pau de Segúries, a l'est amb la Vall de Bianya (Garrotxa) i al sud-est amb Riudaura (Garrotxa). Al sud confronta amb Vallfogona de Ripollès i d'aquí fins al sud-oest amb Ripoll. Tota la part compresa entre el sud-oest i el nord limita amb Ogassa. Sant Joan de les Abadesses centra el sector de la vall del Ter limitada a nord-est per la confluència del torrent de QuatreCases amb el Ter i al sud-est per la confluència del torrent de Ribamala també amb el Ter.

El cap del municipi és la vila de Sant Joan de les Abadesses. El municipi comprèn, a més, dues colònies fabrils: la Colònia Llaudet i la Colònia Jordana. La resta del terme és disseminat.

La vila de Sant Joan de les Abadesses

La vila de Sant Joan de les Abadesses (3.373 h el 2024. Font: Idescat), nom que perdura des del segle XI (el monestir al seu inici s'anomenà Sant Joan de Ripoll), es troba a la confluència del Ter amb la riera d'Arçamala, a redós del seu notable monestir. La primitiva església parroquial fou dedicada als màrtirs romans sant Joan i sant Pau (popularment fou coneguda primer per Sant Joanipol i després per Sant Pol), prop de la riba del Ter i l'antic pont medieval, al vell camí de Ripoll a Camprodon.

A la sagrera d'aquesta església es formà el nucli primitiu, que al segle XII ja devia tenir força vitalitat, per tal com en aquest segle es construí, en 1128-38, el notable pont (restaurat el 1309, novament després dels terratrèmols del segle XV i fet volar el 1939, i reconstruït amb fidelitat al pla original, aprofitant els elements possibles, en 1972-76), i al voltant del 1150 es refeu l'església de Sant Pol. Aquesta, destruïda també el 1936, ha estat restaurada només en les parts que restaren dretes de l'edifici primitiu, és a dir, la capçalera triabsidal, amb un campanar tardà sobre seu, i la portada, amb un interessant timpà esculpit; s'ha precisat l'àmbit dels murs romànics i s'han suprimit els afegitons i altars laterals fets en època barroca (vers el 1758).

La festa major de la població se celebra el segon diumenge de setembre en honor al Santíssim Misteri, des del 1655. Inclou el ball dels pabordes, antic ball ritual de traspàs de poders dels administradors o pabordes.

També són tradicionals de la festa major la Tornaboda, que es fa a la font del Cubilar, la Marxa de les Torxes (que es remunta al segle XVIII) i la ballada de l'anomenada Sardana Llarga (que dura uns 45 minuts). Altres celebracions són la festa de la Vila Vella, el 23 de juny.

Actualment, Sant Joan de les Abadesses és una vila dedicada a la indústria, que s'expandeix cap al sector dels serveis, però conserva explotacions ramaderes, principalment de vaques, que rememoren el seu passat abocat a la terra.

El monestir de Sant Joan de les Abadesses

El monestir fou fundat l'any 887 per Guifré el Pelós, que va posar la seva filla Emma al capdavant de la comunitat benedictina. El seu objectiu era repoblar les comarques que havien quedat deshabitades després de les lluites contra l'ocupació sarraïna.

Durant el govern d'Emma, que s'allargà fins el 942, la vall de Sant Joan tingué un fort augment de població, que fins permeté que famílies de la vall passessin a repoblar sectors del Vallès Oriental (a la Roca i l'Ametlla) que es trobaven sota administració de l'abadessa. Quan aquesta morí, hi hagué un període de pertorbacions per la intrusió de les famílies comtals, però el monestir tingué encara una època florent amb les quatre abadesses successives, especialment amb Ranlo (955-62). Ingilberga, ocupà el càrrec entre el 996 i el 1017 i fou l'última abadessa del monestir, ja que la comunitat femenina va ser expulsada per una butlla papal, acusant les monges de desordres i de dur una vida disbauxada.

El tema de la immoralitat de les monges passà a la literatura i al folklore relacionat amb el mític comte Arnau. Amb l'expulsió de les abadeses es van anar succeint comunitats de monjos agustinians i benedictins, que van mantenir i augmentar el prestigi del monestir al llarg dels anys. La importància del seu arxiu i la troballa del cançoner trobadoresc ens donen fe de la important vida cultural que tenia el monestir.

L'església romànica, que en bona part perdura, s'inicià a la banda de llevant, i fou concebuda com un edifici de tres naus amb una ampla capçalera, introduïda per un transsepte, en la qual s'obren els cinc absis. Els absis van decorats internament i externament per arcuacions i columnetes aplacades als seus murs, que els donen una estructura de dos pisos o registres, on s'obren els finestrals, emmarcats per elements arquitectònics. El terratrèmol del 1428 feu caure les cobertes de la capçalera i destruïren la girola: això obligà a cobrir-la de nou i continuar la volta fins a l'obertura de l'absis, que se sosté en pilars massissos. Completen l'església un senzill i elegant claustre gòtic, iniciat el 1442. Darrere el monestir hi ha les restes de l'antiga capella romànica de Sant Miquel de la Infermeria, consagrada el 1164.

Annex al monestir hi ha el museu que recull la història del monestir, els seus objectes litúrgics i obres d'art diverses. El monestir manté un arxiu on es guarden la major part dels documents que genera. El 2001 s'inaugurà el Centre de Documentació del Mite del Comte Arnau, que recull tot el material i publicacions que fan referència d'una forma o una altra a la llegenda i la figura del Comte Arnau.

Ripoll (Ripollès)

El terme municipal de Ripoll adquirí la configuració actual amb l'annexió del terme de la Parròquia de Ripoll el 1975, ja que abans era força reduït, amb només 10,2 km². El municipi limita al nord amb Ogassa, al nord-est amb Sant Joan de les Abadesses i Vallfogona de Ripollès, a l'est amb Vidrà (Osona), al sud amb Santa Maria de Besora (Osona) i a l'oest amb les Llosses i Campdevànol.

S'estén vers el nord fins als contraforts meridionals de la serra de Sant Amanç, vers el sud-est fins a la serra de Milany i a l'oest fins a les serres del Catllar i de Sant Marc.

La vila de Ripoll (10.773 h el 2024. Font: Idescat) és el cap de municipi i també el cap de la comarca del Ripollès. Situada a la confluència del Ter amb el Freser (les dues valls que articulen la comarca) no és estrany que aquesta localitat hagi tingut una gran transcendència històrica, sobretot en època medieval. Com a testimoni d'aquell temps ha restat el monestir de Santa Maria de Ripoll.

El nom de Ripoll procedeix d'un antic topònim fluvial arcaic (*Rivus Pollens* o *Rivi Pullo*) que la denominació del monestir va perpetuar.

El poble també té la seva manera d'explicar l'origen del nom de la vila: un any, ningú recorda quin era, en un dia de mercat, una pagesa portava polls per vendre a la vila i, camina que caminaràs, la càrrega anava pesant cada vegada més i a mig camí li pesava tant que no podia dur-la i va decidir fer-los caminar. Va deslligar-los de les potes i els posà a terra. Tots marxaven eixerits menys un de menut que sempre quedava enrere i la pagesa tocant-lo amb la canyeta que portava li deia: "Arri, poll", "arri, poll". En aquell trajecte va passar un home que li va preguntar: "On aneu, mestressa? La pagesa, que era sorda com una perola, no el va sentir i anava repetint: "Arri, poll". L'home va entendre "a Ripoll" i atès que era foraster i no sabia que el poble no tingués nom, un dia que parlava amb uns companys que volien anar-hi, va dir que anava a Ripoll, i així varen aprendre el nom, l'ensenyaren a d'altres, aquests a uns altres i així s'escampà; vingueren generacions noves i el nom quedà definitiu. El qui va contar-ho, va dir-nos: "Per això veuràs que a l'escut d'aquesta Vila hi ha un gall".

El monestir de Ripoll

El monestir de Ripoll, un dels grans centres de repoblació de la Catalunya Vella a l'alta edat mitjana (per això ha estat anomenat, de la Renaixença ençà, *el Bressol de Catalunya*), fou fundat pel comte Guifre el Pelós vers el 879.

El 888 es consagrà l'església de Santa Maria, el 935 es refeu i es consagrà una segona església, i el 977 Arnulf, abat de Ripoll i bisbe de Girona, feu consagrar encara una nova església, que el 1032 el bisbe i abat Oliba amplià amb un transsepte amb set absis i dos campanars i consagrà de nou. A partir de mitjan segle X es formà dins el monestir un important escriptori al qual donà un gran impuls l'abat Oliba (1008-46), on es copiaren llibres litúrgics i pietosos, de gramàtica, matemàtiques i altres ciències.

L'església correspon, efectivament, a l'aixecada per l'abat Oliba, però al llarg del temps ha sofert modificacions substancials; la primera a mitjan segle XV, després que el terratrèmol del 1428 enderroqués una bona part d'un dels campanars que flanquegen la façana i caiguessin les antigues voltes romàniques, que foren reemplaçades per unes altres de gòtiques; i la segona i més important el 1830, moment en què les cinc naus primitives foren reduïdes a tres i tot l'interior fou recobert amb revestiments i motllures de guix, sota els imperatius dels nous gustos neoclàssics.

En el creuer i en els murs interiors de la nau central es troben les tombes comtals de molts dels comtes de Besalú i de Barcelona, de Guifre el Pelós a Ramon Berenguer IV (les despulles comtals sofriren profanacions en la destrucció del monestir, el 1835, i en la Guerra Civil de 1936-39). La tomba definitiva de Guifre el Pelós, inaugurada el 1982, és a l'extrem esquerre del creuer.

La portalada ripollesa és, sens dubte, l'obra d'escultura romànica més important del país, malgrat la degradació de la pedra amb què fou construïda a mitjan segle XII. La seva complexa decoració fou definida per Jacint Verdaguer com la 'Bíblia impresa a Catalunya'.

El claustre se situa a la part meridional de la basílica es va començar a la fi del segle XII i la galeria superior no es va arribar a completar fins al principi del segle XVI. La iconografia i la temàtica de les parts escultòriques, especialment els capitells, revela clarament la diferència cronològica i l'evolució d'estils.

BIBLIOGRAFIA

- ** Enciclopèdia Catalana
<http://www.enciclopedia.cat/>
- ** [Web oficial de l'Ajuntament d'Ogassa –](#)
- ** [Ajuntament de Sant Joan de les Abadesses - Ajuntament de Sant Joan de les Abadesses](#)
- ** [Viu els orígens de Catalunya i visita Ripoll - Fes turisme per Ripoll](#)

Queti Vinyals, setembre de 2025

L'AE TALAIA ESTÀ EN CONTRA DEL GENOCIDI DEL POBLE PALESTÍ

